

дѣ да са дѣнатъ. Отъ звѣрь толкова са неплашатъ, колкото отъ тѣзи лъжовни нѣща, които несъществува-
ватъ нийдѣ, освѣнь у въображенето на проститѣ и не-
учени хора.

Ето и друга смѣхурія отъ таквизъ плашила.

МАЙМУНАТА.

Нѣкои си маймунджій, като ходили да разиграватъ маймуна, отишли у единъ градъ, дѣто останали да но-
шуватъ на хана, що билъ по края. Утрудени прѣзъ
дена, тѣ са отпустили на пиене и, като са изопили ху-
баво, натъркаляли са, та заспали дълбоко. Маймуната
щомъ са видяла свободна излазя на вѣнь отъ хана и
побѣгнува на края, дѣто намѣрила гробища и тамъ са
завряла у единъ прохълменъ гробъ. Единъ селенинъ, който
идялъ у града, замръкналъ на пътя, и кога замину-
валъ прѣзъ гробищата, съгладаль че маймуната си по-
давала главата изъ единъ гробъ и заничала оттамъ. А
на селенина, като са сторило, че то е *таласжмъ*, не-
знаяше да ли назадъ да са върне или напръдъ да бѣ-
га; но наподяръ селото му остава много далечъ. За
това, уплашенъ, търти къдѣ града, що бѣше най близо;
а маймуната, приучена съ хора, и нея бѣше страхъ да
остане сама у гробищата—сега е смѣшното—и тя са
впусна слѣдъ селенина, но заморена, щомъ го при-
стигна хвърли са на гърба му (и тѣй е научена да
ѣж носятъ повече маймунджійтѣ на гърба си). Клѣтій
селенинъ повѣрва вече, какво найстина *таласжмътъ*, или
нѣкой *каракоичель* го възсѣдна, іоще подплашенъ, на-
даде бѣгъ и едвамъ живъ пристигна до хана, дѣто хлѣт-
наль съ маймуната на гърба си; а тя като познала мѣ-
стото и ступанитѣ си скача отъ селенина и отива при
тѣхъ. Тукъ горкій селенинъ са тръшналь на земята и,
прѣмряль отъ страха, лѣжѣше у несвѣсъ. Маймунджійтѣ,
и други хора, които били у хана, познали каква е ра-